NLAB

De Klenge Spiller

Eng Basketsfabel iwwer Frëndschaft, Léieren a Verantwortung

Lëtzebuerger Editioun · 27. Oktober 2026

I

D'Zeechnung

Et war fënnef Auer moies an enger Sportshal, déi keen Numm verdéngt huet.

D'Auer hannert dem Schreiwerdësch war op 2:42 stoe bliwwen. Ee vun de Kierf huet sech liicht géint d'Mauer gebéit. Dat ganzt Gebai huet no Gummibuedem geroch an no Kaffi, dee virun e puer Stonnen nach waarm war.

Ech war de gréissten Deel vun der Nuecht waakreg bliwwen an hat d'Notizen vun eisem éischte Match nei geschriwwen. Mir haten mat dräianzwanzeg Punkten verluer. Meng Notize hunn eis Raumopdeelung, eis Decisiounen an eisen Asaz beschëllegt, an där Reiefolleg. All Versioun war méi detailléiert. Keng huet erkläert, firwat d'Mara schonn virun der Halschent opgehalen hat, mech unzekucken.

D'Stëmm koum vu ganz no bei mengem Ielebou, an e Moment laang sinn ech erféiert.

„Kanns du mir e Spiller zeechnen, deen amgaang ass ze léieren?“

Ech hunn opgekuckt.

Um Rand vum Schreiwerdësch stoung e Bouf. Hie war vläicht zwielef. Hien hat keng Turnéiernummer a keng Veräinsfaarwen. Eng kleng, ofgenotzt Tasch stoung bei senge Féiss. Duerch eng vun de Fermeturen war e gréngt Bändchen geknäppt. Hie stoung ganz roueg do.

De Bouf huet gewaart.

„E Basketsspiller?“

„Wann dat hëlleft.“

Ech hunn ee vu menge Matchbliederen ëmgedréint an e Spiller mat engem Ball gezeechent. D'Figur stoung riicht, am Gläichgewiicht a prett.

De Bouf huet se sech genee ugekuckt.

„Dat ass e Spiller, deen waart.“

Ech hunn nach eng Kéier gekuckt. Hien hat Recht. De Spiller huet op e Peif gewaart, op eng Instruktioun oder op d'Erlaabnes unzefänken.

Ech hunn et eng zweete Kéier probéiert. Ech hunn d'Knéien gebéit, de Ball an zwou Hänn geluecht an d'An esou gezeechent, datt se op ee virgestallte Kuerf kucken.

„Dat ass e Spiller, dee weess, wat e maache muss“, sot de Bouf.

„Ass et dann net dofir, datt ee léiert?“

„Duerno vläicht.“

Ech hunn et eng drëtte Kéier probéiert. Dëse Spiller huet de Ball haart gedribbelt, de Kapp no ënnen, de Kiefer zesummegebass, wéi wann de Ball him all Moment kéint ausbrécken.

De Bouf huet de Kapp geréselt. „Hie gesäit net aus, wéi wann hien et gär hätt."

„Muss een eppes gär hunn, fir et ze léieren?"

Seng Fangeren hunn dat gréngt Bändchen un der Tasch fonnt. Et huet laang gedauert, bis hien geäntwert huet.

„Ech weess et net. Dat ass eng vun de Saachen, déi ech komm sinn erauszefannen."

Ech hunn de Bläistëft erofgeluecht. „Da zeechen du hien."

„Ech kann net. Dofir hunn ech dech jo gefrot."

Et gëtt Kanner, déi sech schummen, wann en Erwuessenen ongedëlleg gëtt. Anerer kréien Angscht. Dëse Bouf huet einfach gewaart, bis meng Ongedold eriwwer war.

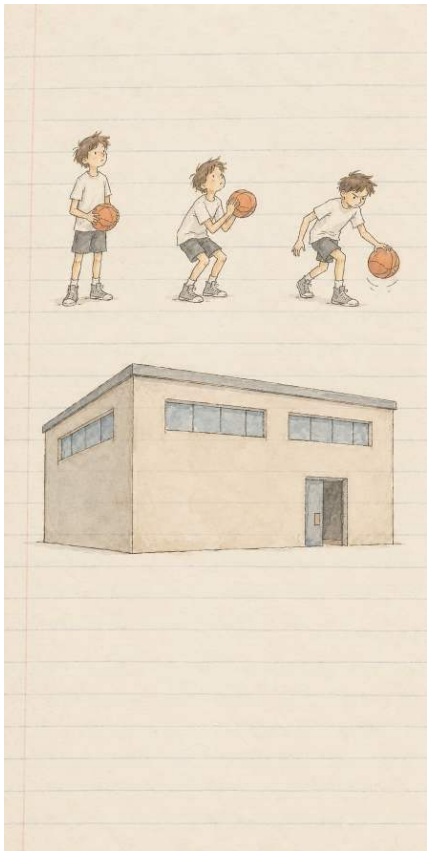
Ech hunn e Fouss probéiert, deen eng hallef Sekonn ze spéit kënnt, eng Hand, déi no enger onbekannter Pass gräift. Um Pabeier huet dat no Ongeschécklechkeet ausgesinn. Wann ech et verbessert hunn, ass d'Gefill vum Léieren verschwonnen.

Um Enn hunn ech véier Maueren gezeechent, en Daach, zwou héich Fënsteren an eng Dier, déi op war.

„Sou", hunn ech gesot. „De Spiller, deen amgaang ass ze léieren, ass dobannen."

De Bouf huet sech méi no gebéckt. Seng Schëlleren sinn e bëssen erofgaang.

„Jo", sot hien. „Dobannen ass genuch Plaz fir ze léieren."

Dobanne war Plaz fir ze léieren.

Hien huet sech nieft dem Schreiwerdësch op de Buedem gesat.

„Misst du net bei denger Ekipp sinn?“, hunn ech gefrot.

„Wou ass deng?“

Um aneren Enn vun der Stad hunn eis Spillerinnen an engem bëllegen Hotel geschlof an drop vertraut, datt ech wéisst, wat ze maachen ass, wa se erwächen. Ech hunn meng Matchnotizen ëmgedréint.

„Steet däin Numm iergendwou op enger Lëscht?“, hunn ech gefrot. „Eng Ekipp, eng Nummer?“

„Nee.“

Hien huet et gesot, wéi aner Kanner hiren Numm soen.

Ech hunn de Stull nieft mengem erausgezunn. Fir d'éischt huet hien seng Tasch opgehuewen, ganz virsiichteg, fir datt d'Schnall net um Buedem kraazt, an huet sech nieft mech gesat.

Déi futti Auer huet ëmmer nach 2:42 gewisen.

Sou hunn ech de Bouf ouni Nummer kennegeléiert.

II

Déi dräi Kierf

De Bouf war nach ëmmer do, wéi d'Botzleit komm sinn.

Si sinn mat Wëschmopen an Dreckskëschte mat Rieder ëm hien erëm gaang. Hien huet d'Féiss gehuewen, wa si de Buedem drënner gebraucht hunn, an se erëm erofgesat, wa se laanscht waren. Eng vun hinnen huet gefrot, zu wiem hie gehéiert. Hien huet gesot: „Zu kengem, haut“, an hatt schéngt dat fir en Turnéier eng vernünfteg Äntwert fonnt ze hunn.

„Firwat bass du dann hei?“, hunn ech gefrot, wéi si fort war.

„Ech wollt gesinn, wéi déi richteg Spiller léieren.“

„Wëlls du besser ginn?“

„Ech hu geduecht, et kéint hëllefen.“

Hien huet op d'Terraine gekuckt. Op deene meeschte war d'Luucht nach aus.

„Hues du en eegenen Terrain?“, huet hie gefrot.

Ech hunn un d'Terraine geduecht, déi ech eng Zäit laang geléint, gelount, probéiert ze lounen an déi ech hu missen verloossen. „Keen eegenen.“

„Ech schonn.“

Lues a lues huet säin Terrain sech aus deem zesummegesat, wat hie verzielt huet. Hie louch dobaussen, hannert enger Rei Garagen, aus Beton, mat engem Zonk laanscht eng Säit an enger Stroosseluucht, déi am Wanter ze spéit ugaang ass. Hie war net grouss an net kleng. E Rëss ass iwwer d'Linne gaang. Am lénksen Eck huet sech de Reen gesammelt.

Hie kannt all Rëss.

An der Mëtt stoung een eenzege Metallpoto. Dräi Äerm sinn dovun ausgaang, op all engem e Brett an e Rank, an all een huet op eng aner Kant vum Terrain gewisen.

„Wien baut esou en Terrain?“

„Een, dee sech nëmmen ee Poto leeschte konnt.“

Vun all Kuerf aus war et en halwen Terrain. Mä fir en anere Kuerf unzegräifen, konnts du net de kuerze Wee huelen. Du hues ënner engem Kuerf missen ufänken, de laange Wee ronderëm de Poto lafen, laanscht den drëtte Kuerf an der Mëtt, an dann eraus bei deen op der anerer Säit. Da gouf aus dem halwen Terrain e ganzen.

Dat éischt Brett war vum Wieder ofgenotzt, mä riicht. De bloe Metallrank hat guer keen Netz.

„Deen benotzen ech fir ze fänken“, sot hien. „Ech geheien de Ball aus all Wénkel géint d'Brett. Ouni Netz kann ech en och vun ënner dem Rank géint d'Brett geheien. Nëmmen d'Fänken zielt.“

Dat zweet Brett hung schief, an de Rank war op enger Säit no ënne gezunn. En aalt Netz hung ongläichméisseg um krumme Rank.

„Deen gëtt dir de Ball ni esou zréck, wéi s du et erwaars. Do spille mir zwee, de Kuerf an ech, een géint een. Wien als éischt bis zéng kënnt.“ Hie hätt bal gelaacht. „Meeschtens gewënnt hien.“

„Firwat riichts du de Rank net?“

„Op deem léieren ech am meeschten.“

Den drëtte Kuerf gouf ordentlech gehalen: d'Brett riicht, de Rank ronn a waasserrecht, an all Mësch am Netz ganz.

„Deen halen ech perfekt, fir datt ech net vergiessen, wéi perfekt sech ufillt.“

Iwwer de laange Wee gouf et e ganzen Terrain.

Seng Fangeren hunn dat gréngt Bändchen un der Tasch fonnt.

„Benotzt soss nach een deen?“, hunn ech gefrot.

„Een, dat méi kleng ass. Meeschtens ass hatt virun mir do.“

Seng Fangere sinn um Bändchen bliwwen. Ech hu gewaart, datt hie méi seet, mä hien huet ugefaangen, mir vum Rëss am Terrain ze verzielen.

„Wien huet dir dat alles bäibruecht?“

„D'Kierf.“

„Kierf kënnen engem näischt bäibréngen.“

„Firwat stells du deng Spiller dann ëmmer niewent se?“

Ech hu mäi Notizbuch erausgeholl. Hien huet op de Bläistëft gekuckt.

„Schreifs du op, wat ech gesot hunn?“

„Vläicht.“

„A probéiers du et och aus?“

An Gedanke verluer hunn ech laanscht d'Notizbuch op den Terrain gekuckt.

Hien huet mir verzielt, datt hien all Moien, ier e trainéiert, ëm säin Terrain geet. Hie sicht no lassene Steng, neie Rëss an Onkraut, dat tëschent de Linne wiisst.

„Wann s du d'Onkraut erausrappt, soulaang et kleng ass, kënnt d'Wuerzel mat“, sot hien. „Wann s du waars, brécht et of a wiisst nees. No enger Zäit mengs du, et géif do higehéieren.“

„Leess du heiansdo deng Moieskontroll aus?“

„Heiansdo.“

Déi Äntwert huet mech berouegt. Ech hat ugefaangen, mech ze froen, ob hien iwwerhaapt jeemools eppes vergësst.

„Wat geschitt, wann s du en Dag ausleess?“

„Den Terrain ass den Dag drop nach ëmmer do.“

„En Terrain waart ëmmer op dech“, sot hien. „Dat ass ee vun de Grënn, fir een ze hunn.“

Eng vun de Botzleit huet e breede Mop tëschent eis duerchgedréckt an eis Fousspueren vum lackéierte Buedem ewechgewëscht.

III

Wou oder wéini

Um sechs Auer sinn déi éischt Ekippen ukomm.

Dieren sinn opgaang. Tasche sinn op de Buedem gefall. Bäll sinn aus de Kuerfwonen entwutscht a sinn zréckgeruff ginn. Trainer sinn duerch d'Hal gaang mat Kaffi a mat Sécherheet.

De Bouf huet e Meedche gekuckt, dat mat sengem Papp e Cut geüübt huet. Hatt ass vum Fligel op de Kuerf gelaf. D'Pass ass hannert him géint d'Mauer geflunn.

„Nach eng Kéier“, sot de Papp.

Hatt ass méi séier gelaf. Déi zweet Pass huet et op der Schëller getraff.

„Du bass op der falscher Plaz.“

De Bouf huet mech ugekuckt. „Ass hatt dat?“

„D'Pass soll hatt beim Rank fannen.“

„Ech weess. Mä ass de Problem, wou en hatt erreecht, oder wéini?“

„Wéi?“

„Wou hatt hileeft. Wéini de Ball fortgeet.“

D'Meedchen ass op déi richteg Plaz komm, mä de Ball ass no him ukomm. De Papp huet säi Wee verbessert. Hatt ass dee selwechte Wee nach méi suergfälteg gelaf. D'Pass war nees ze spéit.

„Wéini“, hunn ech gesot.

De Bouf huet genickt.

Ech sinn eriwwergaang, ier ech mech dozou decidéiert hat. „Däerf ech eppes probéieren?“

De Papp huet op mäi T-Shirt gekuckt, an dann op de Ball a sengen Hänn. „W.e.g.“

Ech hunn d'Meedche gefrot, dee selwechte Cut ze maachen. Dës Kéier hunn ech dem Papp gesot, de Ball an deem Moment lasszeloossen, wou hatt iwwer d'Dräipunktelinn geet. D'Pass huet seng Hänn ënner dem Kuerf fonnt.

Säi Gesiicht huet den Erfolleg net gefeiert. Et huet en erkannt.

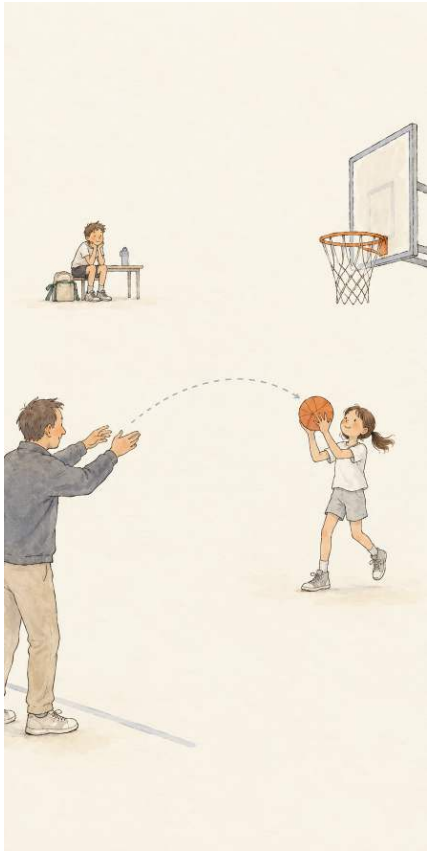
De Papp sot: „Dat soen ech him jo.“

D'Meedchen huet de Ball gehalen. „Du hues mir gesot, wouhin ech lafe soll.“

Hien huet de Mond opgemaach an dunn op d'Linn gekuckt, déi hatt iwwerquéiert hat.

„Kënne mir dat nach eng Kéier maachen?“, huet hie mech gefrot.

Beim nächste Cut huet hien de Ball méi fréi lassgelooss. Hatt huet en ënner dem Kuerf gefaangen an en him zréckbruecht.

Dës Kéier huet d'Pass seng Hänn fonnt.

Ech sinn zréck bei de Schreiwerdësch gaang.

„Dat hat hien him net gesot“, sot de Bouf.

„Nee.“

„Firwat huet hie geduecht, hien hätt?“

„Well Erwuessener sech dacks un d'Instruktioun erënneren, déi se wollte ginn, an net un déi, déi se wierklech ginn hunn.“

„Maachen Traineren dat och?“

„Virun allem Traineren.“

Hannert eis huet de Papp gefrot: „War dat besser?“ Dës Kéier huet hien op seng Äntwert gewaart.

Duerno huet de Bouf mech e bësse méi genee gekuckt.

„An eisem Match gëschter“, hunn ech gesot, „hu mir eis ëmmer erëm op d'*Wou* konzentréiert. Vläicht war déi richteg Fro d'*Wéini*.“

„Vläicht.“

„Du klengs net iwwerzeegt.“

„Ech hunn de Match net gesinn.“

Et war déi éischte Kéier dee Moien, datt een drop verzicht huet, eng Meenung doriwwer ze hunn.

Ech hu meng Notizen nees ëmgedréint. Nieft RAUMOPDEELUNG hunn ech TIMING geschriwwen.

Dat war déi éischt éierlech Notiz, déi ech déi ganz Nuecht gemaach hat.

IV

De Pokalsall

Den Turnéierdirekter huet eis um hallwer siwen fonnt.

Hien hat en Headset un, och wann keen do eragoe geschwat huet. Hien huet de Bouf ugekuckt, an dann säi Klemmbriet.

„Numm? Ekipp? Nummer?“

De Bouf hat keng vun deenen dräi Saachen.

„Kanner däerfen ouni Akkreditatioun net nieft dem Schreiwerdësch sëtzen“, sot den Direkter.

„Wou däerf hie dann sëtzen?“, hunn ech gefrot.

Den Direkter huet op e Gank gewisen. „Iwwerall, just net hei.“

Also si mir gaang.

De Gank ass an engem Sall mat Glasmaueren opgehalen, hannert deenen d'Pokaler vu fréieren Turnéieren ausgestallt waren. D'Coupen hunn d'Regaler gefëllt. Fotoen hunn de Rescht bedeckt. Op all Foto stoung e Gewënnertrainer an der Mëtt.

Dobannen huet e Mann Medaillen an riicht Reie geluecht.

„Dir sidd fréi“, sot hien. „Gutt. Gewënner si fréi.“

Hien huet mech erkannt an no eiser Néierlag gefrot. Ier ech äntwere konnt, huet hie selwer d'Erklärung ginn.

„Si wollten et net genuch.“

De Bouf huet op d'Medaille gekuckt. „Wéi vill ass genuch?“

De Mann huet gelaacht. „Méi wéi déi aner Ekipp.“

„Wéi kann een d'Wëllen gesinn?“

„Een gesäit et um Gewannen.“

„Wéi wësst Dir et dann virum Match?“

De Mann huet opgehalen, d'Medailen auszeriichten.

Ech hu probéiert, hien ze retten. „Hie mengt, datt Spiller musse kämpfen.“

„Ech weess, wat kämpfe heescht“, sot de Bouf. „Ech weess net, wéi Verléieren beweist, datt een manner wollt.“

De Mann huet eng Goldmedail geholl an se him higehalen.

„Dat beweist et.“

„Wat beweist déi sëlwer?“

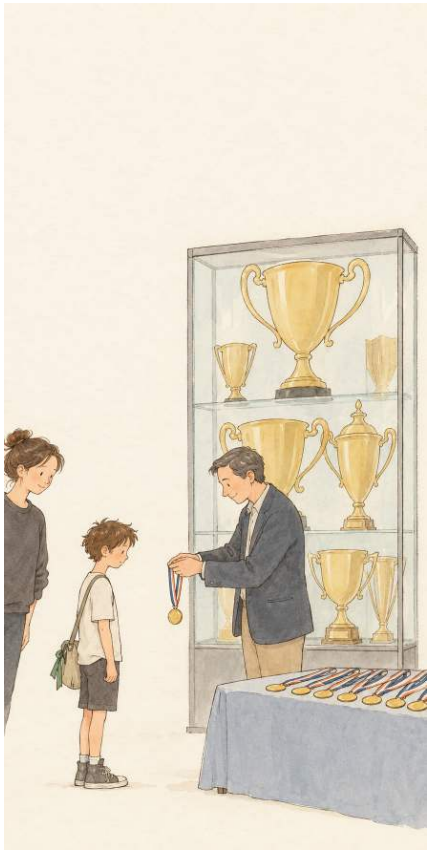
„Datt een Zweeten ginn ass.“

„Wollten déi Sëlwer?“

„Keen wëll Sëlwer.“

„Dann kann d'Wëllen net dat sinn, wat entscheet.“

Am Sall gouf et ganz roueg, fir eng Plaz, an där esou vill Victoire war.

Hien huet net no der Medail gegraff.

De Mann huet sech zu mir gedréint. „Ass hie mat Iech hei?“

„Nee“, hunn ech gesot.

D'Äntwert ass ze séier komm. De Bouf huet mech ugekuckt, an dann d'Medail.

De Mann huet weider seng Reie geluecht. „Gutt. Esou Froe stiechen un.“

Mir hunn de Pokalsall verlooss.

Am Gank sot de Bouf: „Wëlls du haut gewannen?“

„Ganz vill.“

„Dann hat hien e klengt bëssi Recht?“

„E klengt bëssi.“

„Wéi e bëssi?“

Ech hu méi laang driwwer nogeduecht, wéi ech erwaart hat. „Wëlle spillt eng Roll. Mä een ka et net mat enger Medail moossen.“

Hien huet genickt. Dunn sot hien: „Du hätts kënne soen, datt ech bei dir sinn.“

„Ech kennen dech kaum.“

„Dat stëmmt.“

V

De Videosall

Déi nächst Dier stoung op.

Dobanne hu sechs Traineren op sechs Schiermer d'Matcher vu gëschter gekuckt. All eenzelen hat Kopfhörer un. D'Spiller op de Schiermer ware voller Kreesser, Feiler, Wénkelen a faarweg Markéierungen.

Ee vun den Traineren huet mir gewénkt, eranzekommen. „Mir hunn Clippe vun ärem Match geschnidden."

Hien huet mir en Ugréff aus dem zweete Véierel gewisen. Eis Spillmaacherin krut de Ball um Fligel, huet gezéckt an en zréckgespillt. Den Trainer huet d'Bild ugehalen.

„Schlecht Decisioun."

Hien huet dem Moment e roude Marquage ginn.

„Wat hätt hatt solle maachen?", huet de Bouf gefrot.

„D'Lück ugräifen."

„War d'Lück op?"

Den Trainer ass dräi Sekonnen zréckgespullt. „Do."

„Si war op, ier hatt de Ball gefaangen huet."

„Genee. Hatt war ze lues."

„Konnt hatt se gesinn?"

Den Trainer huet d'Vue vun uewen vergréissert. Vum Plafong aus war alles ze gesinn.

„Dat gesäit jiddereen."

De Bouf huet op d'Verdeedegerin gewisen, déi tëschent eiser Spillmaacherin an der Lück stoung.

„Mir kucken iwwer hatt eriwwer", sot hien. „Konnt deng Spillerin dat?"

„Hatt hätt et misse gesinn."

„Huet him een gewisen, wouhinner a wéi et kucke soll?“

Den Trainer huet net geäntwert.

De Bouf huet säi Fanger um Schierm gehalen, op der Plaz, déi d'Verdeedegerin verstoppt huet. „Da vläicht ass et net emol e Feeler“, sot hie lues. „Vläicht weess hatt nach net, wéi een no Lücke sicht. Oder hatt weess et, mä aus dem Wénkel, wou et stoung, konnt een dës Lück net gesinn.“

Hien ass mam Daumennol iwwer dat gréngt Bändchen gestrach. „Ech hunn och engem gesot, et misst Saache gesinn, déi et nach net gesi konnt.“

Den Trainer huet näischt gesot. Hien huet de Marquage vu rout op giel geännert. Et war eng kleng Ännerung, mä ech hunn se gemierkt.

Konnt hatt se gesinn?

Op engem anere Schierm hunn Zuelen all Pass, all Schoss, all Laf an all Feeler vum Dag virdrun gewisen: all Schrëtt, deen iergendeen gemaach hat. D'Zuele ware schéin. Si hunn d'Matcher ausgesinn gelooss, wéi wa se déi ganzen Zäit gewosst hätten, wat se bedeiten.

„Wéi eng Zuel hëlleft him haut?“, huet de Bouf gefrot.

„All“, sot en zweeten Trainer.

„Hatt kann net all mat op den Terrain huelen.“

„Dofir huet et eis.“

Ech hunn op dat ugehalent Bild vu menger Spillmaacherin gekuckt. An der Hallschent hat ech him eelef Korrekture verlaangt. Ech konnt se opsoen. Ech wousst net méi, ob hatt eppes gesot hat.

„Huet hatt dir gesot, wat et gesinn huet?“, huet de Bouf mech gefrot.

„Nee.“

„Hues du gefrot?“

„Nee.“

Hien huet näischt méi gesot. Hien ass opgestan an huet bei der Dier gewaart.

Ier ech fortgaang sinn, hunn ech no dem Clip gefrot. Den Trainer huet en op mäin Handy geschéckt, ouni all Marquage.

Ech hunn en am Gank gekuckt. Ouni d'Feiler hunn ech en dräimol missen kucken, fir d'Lück ze fannen.

VI

De Spiller, deen opgehalen huet

Um Wee zréck vum Videosall si mir laanscht den Terrain Fënnef gaang.

E Match war a senger leschter Minutt. Um Schreiwerdësch souz e grousse Jong vu ronn siwwenzéng, mat engem Benevole-Band ëm den Hals. Hien huet d'Auer bedéngt, ouni opzekucken. Nieft dem Matchblat louch e décke Cahier mat engem mëllen, ëmgebéiten Deckel.

De Bouf ass stoe bliwwen.

„Hie kuckt de Match net“, sot hien.

„Hie schafft.“

„Dat kuckt hien och net.“

D'Sirène huet geschellt. D'Ekippen hunn sech d'Hand ginn, an déi nächst zwou hunn ugefaangen, sech opzewiermen. De Benevole ass sëtze bliwwen. Mir hunn eis um Enn vu sengem Dësch gesat.

„Spills du?“, huet de Bouf hie gefrot.

„Fréier.“

„Firwat hues du opgehalen?“

„Den Trainer huet mir net vertraut.“

„Firwat net?“

„Well ech net besser ginn sinn.“

„Firwat bass du net besser ginn?“

„Well hien mech net huet spille gelooss.“

De Krees war zou. Ech hat Versioune dovu scho vill Mol héieren, meeschtens vun der sécherer Säit vun engem Bureau.

De Bouf huet op de Cahier gekuckt. „Wat steet dran?“

Den eelere Spiller huet en zu eis gedréint. Säit fir Säit, a klenger, suergfälteger Schrëft: Datumen, an ënner all Datum Sätz. *Ielebou eran. Ball méi héich. Kuck net op d'Bänk. Kuck déi schwaach Säit. Schéiss mat Selbstvertrauen. Méi lues. Méi séier.* Verschidde Linne waren duerchgestrach. Verschiddener stoungen zweemol do.

„Alles, wat meng Traineren mir gesot hunn“, sot hien. „Véier Joer. Ech hunn alles opgeschriwwen, fir et net ze vergiessen.“

„An, hues du et vergiess?“

„Nee. Dat war jo de Problem.“ Hien huet de Cahier zougemaach. „Um Enn hat ech all Kéier, wann ech de Ball gefaangen hunn, alles gläichzäiteg am Kapp. Mat véierzeg Säiten am Kapp kann ee net spillen.“

„Hate si Onrecht?“

„Meeschtens haten se Recht.“

„Wat war dann falsch?“

Hien huet nogeduecht. „Keen huet mir jeemools gesot, wat dovun wéini wichteg war. An all Kéier, wann ech eleng eppes probéiert hunn, koum eng nei Säit dobäi.“

De Bouf huet sech zu mir gedréint. „Hues du schonn eemol een dozou bruecht opzehalen?“

De Cahier vum eelere Spiller louch tëschent eis. Ech hunn ëmmer erëm op säin ëmgebéiten Deckel gekuckt.

„Wahrscheinlech méi wéi eemol“, hunn ech gesot. „Mä bei engem sinn ech mer sécher. E Jong, deen keen Lay-up mat lénks konnt. Ech hunn hie gutt fonnt. Ech hunn hie gefrot, samschdes méi fréi ze kommen, deels fir him et bäizebréngen, deels fir ze gesinn, ob hien et genuch wollt.“

„Ass hie komm?“, huet den eelere Spiller gefrot.

„Zweemol. Den drëtte Samschdeg net. Hien ass och ni méi an den Training komm.“

„A wat hues du dir selwer gesot?“

„Datt hien net decidéiert genuch war.“

Eng Zäit laang huet keen eppes gesot.

De Bouf huet säi Stull méi no bei mäin gezunn. D'Been vum Stull hunn e klengt, klagend Geräisch um Buedem gemaach.

De Bouf huet sech nees zum eelere Spiller gedréint. „Wat weess du soss nach?“

Den eelere Spiller huet op de Buedem gestuerrt.

Um Enn sot hien: „Eemol koum eng Pass aus dem Eck. Ech hunn se gefaangen, ouni ze kucken. Deen, deen se gehäit huet, wousst, wou ech wäert sinn. Keen huet emol eppes missen soen.“

„Kanns du esou eng nach fänken?“

„Ech weess et net.“

E Ball vum Opwiermen war ënner den Dësch gerullt. De Bouf huet en opgehuewen. Ouni Warnung huet hien en gespillt — net haart, mä schlecht. Den eelere Spiller huet en géint seng Broscht gefaangen.

„Dat war eng schrecklech Pass“, sot hien.

„Mä du hues se gefaangen.“

Den eelere Spiller huet op de Ball a sengen Hänn gekuckt.

E Meedche vum Opwiermen huet gewénkt, fir de Ball zréckzekréien. Hien huet en net zréckgerullt. Hien ass opgestan an huet en him gespillt, riicht a séier, an hatt huet en gefaangen, ouni aus dem Schrëtt ze kommen.

Hien huet sech nees gesat. No engem Moment huet hien de Cahier a seng Tasch ënner dem Dësch gestach an d'Fermeture zougemaach.

Seng Hänn hu sech erënnert.

Mir si gaang, ier de Match ugefaangen huet.

Am Gank hunn ech gesot: „Du hätts him virun der Pass solle Bescheed soen.“

„Da wousst ech net, ob seng Hänn sech erënneren.“

„Du hätts him kënnen Angscht maachen.“

De Bouf huet d'Stir gerunzelt. Et war déi éischt Korrektur vu mir, déi hien net einfach ugeholl huet.

„Et huet geklappt“, sot hien.

„Dës Kéier. Dat wousst du net, ier s du gehäit hues.“

Duerno ass hie roueg weidergaang an huet op seng eegen Hänn gekuckt. Bei der nächster Dier huet hie gewaart, bis ech hien agehol hat.

VII

Véierzéng Übungen

Um aneren Enn vum Gebai huet all véieranzwanzeg Sekonnen eng Päif geschellt.

Mir sinn dem Toun bis bei den Terrain Zwielef nogaang. Siwe Kanner sinn duerch Übunge gaang, wärend en Trainer Hittercher nei gesat, Bäll gesicht, op d'Auer gekuckt an nees gepaff huet.

Mir hunn véierzéng Übunge gezielt, fënnefandrësseg Päifen, keng Fro a kee Waasser.

Wéi den Training eriwwer war, huet den Trainer sech géint d'Mauer gesat. Hien huet ze midd ausgesinn, fir d'Päif aus dem Mond ze huelen.

„Wéi e Problem huet déi siwent Übung geléist?“, huet de Bouf gefrot.

Den Trainer huet d'An zougemaach. „Wéi eng war déi siwent?“

„Zwou Reien. Fänken, Pivot, Pass.“

„Déi maache mir ëmmer um Véierel op siwen.“

„Dat ass wéini. Fir wat ass se?“

Den Trainer huet d'An opgemaach.

Ech hunn erwaart, datt hie sech géif verdeedegen. Amplaz sot hien: „Fréier wousst ech et.“

Hien huet eis verzielt, datt et eng Zäit gouf, wou all Übung e Grond hat. Eng huet de Spiller bäibruecht, de Kapp ze hiewen an ze kucken, ier se un hir Hänn denken. Eng aner den zweete Schrëtt no engem Stopp. Nach eng aner huet gezwongen, tëschent Passen an op de Kuerf zéien ze wielen.

„Dunn huet de Veräin e Léierplang agefouert“, sot hien. „Dunn Bewäertungen. Dunn méi Altersgruppen. D'Erklärunge goufe méi kuerz. Et war keen méi do, fir ze froen, wann eppes net méi funktionéiert huet.“

„All Dag datselwecht maachen“, sot de Bouf. „Ass dat gutt?“

„Fréier jo. Sou hunn se et geléiert.“

„An elo?“

„Elo hunn ech doduerch opgehalen, driwwer nozedenken.“

„Kënne mir déi siwent maachen?“, huet de Bouf gefrot.

Den Trainer huet op d'Sortie gekuckt. „An zéng Minutten hunn ech eng aner Grupp.“

„Dann hu mir Zäit fir e puer Widderhuelungen.“

Si hunn sech vis-à-vis gestallt. Fänken, Pivot, Pass. Lues.

Bei der fënnefter Widderhuelung sot den Trainer: „Looss de Standfouss um Buedem.“

Bei der sechster: „Kuck, wouhin s du spills, ier s du fänks.“

Bei der siwenter huet hien opgehalen.

„Dofir war se.“

Fir déi aachte huet hien d'Hittchen ewechgeholl, dat dem Bouf gesot huet, op wéi eng Säit hie sech dréine soll.

„Elo wiel du“, sot hien.

De Bouf huet gefaangen, gelies, wou den Trainer stoung, a sech vun him ewech gedréint.

„Besser“, sot den Trainer.

Fir déi aachte huet hien d'Hittchen ewechgeholl.

Wéi déi nächst Grupp erakoum, louchen d'Hittercher nach ëmmer op engem Koup. Den Trainer huet d'Kanner sëtze gelooss an gefrot, wat se vun dësem Training erwaarden.

Keen huet et gewosst. Hien huet trotzdeem op eng Äntwert gewaart.

Wéi mir bei der Dier waren, huet hien hannert mir hier geruff: „Deng éischt Übung e Méindeg. Fir wat ass se?“

Hien huet mir net emol Zäit gelooss, de Mond opzemaachen.

„Bon, so mir et, wann s du op den nächsten Turnéier kënns“, sot hien.

„Ech hunn hie gär gehat“, sot de Bouf, wéi mir erausgaang sinn.

„Firwat?“

„Well hie sech wollt erënneren.“

„Hien huet midd ausgesinn“, hunn ech gesot.

De Bouf huet duerch d'Glas zréckgekuckt.

„War ech ze haart mat him?“

„Ech mengen net. Du hues him just gehollef, sech z'erënneren.“

Hannert dem Glas huet den Trainer engem Meedche nogelauschtert, dat grad d'Hand gehuewen hat.

VIII

Déi selwecht Schong

Géint aacht Auer war de Haaptgank voll.

Spiller sinn mat identeschen Täsche vun Terrain zu Terrain gaang. A fënnef Minutte si méi wéi fofzeg Jonge laanscht eis gaang. Vill hunn déi selwecht Schong gedroen. Vill haten dee selwechte seriéise Gesiichtsausdrock, deen Erwuessener opsetzen, wa se beschäftegt wëlle wierken.

Eng Fra mat Headset huet se dirigéiert.

„Terrain Dräi op Terrain Siwen. Terrain Aacht op Terrain Véier. Blo Ekipp erop. Rout Ekipp iwwer d'Strooss.“

„Wou ginn se hin?“, huet de Bouf gefrot.

„Bei hire nächste Match.“

„An duerno?“

„Bei deen nächsten.“

„Wéini halen se op?“

„Wa se verléieren.“

Nieft hir stoung e Scout ënner engem Schëld, op deem WEIDER, MÉI SÉIER stoung. Hien huet Tester ugebueden, Classementer, Plazen an Ekippen, déi op Turnéiere reesen, Privattrainingen, Elitecampen an e Programm, dat versprach huet, ee Joer Entwécklung ze iwwersprangen.

„Wéi ee Joer?“, huet de Bouf gefrot.

„Dat lues“, sot de Scout.

„Wat geschitt am luesse Joer?“

„Virun allem d'Basis.“

„Firwat sollt ech et dann iwwersprange wëllen?“

De Scout huet him e Prospekt ginn. Um Deckel ass e Spiller duerch Damp op e Kuerf geflunn, dee ni an déi Foto gepasst hätt.

„A wou kommen ech dann un?“, huet de Bouf gefrot.

„Um nächsten Niveau.“

„Wat ass do?“

„Den Niveau duerno.“

De Bouf huet de Prospekt zréckginn.

„Ech mengen, ech ginn zu Fouss.“

De Scout hat sech schonn zu enger anerer Famill gedréint.

Mir si weider duerch d'Gedrécks gaang. Bei den Dieren souz eng Ekipp op enger Bänk an huet iwwer eppes gelaacht, wat beim Kaffi geschitt war. Eng Spillerin stoung an der Mëtt an huet nogemaach, wéi eng aner en Tablett hat falegelooss. Hiert Laache huet eng onsichtbar, lëschteg kleng Bläs ronderëm si gemaach.

De Bouf huet ze laang gekuckt.

De Bouf huet ze laang gekuckt.

„D'Nia laacht och esou“, sot hien. „Wann hatt e Schoss verfeelt oder de Ball verléiert, spillt hatt dat Ganzt nach eng Kéier vir, vu vir un.“

Et war déi éischte Kéier, datt hien hiren Numm gesot huet.

„Eemol ass säi Ball an de Pull gefall“, sot hien. „Hatt huet mir seng Tasch ginn, fir se ze halen, an huet no dem Ball gegraff. Do ass him de Schong vum Fouss gerutscht an och era gefall. Also hunn ech seng Tasch a säi Ball gehal, an hatt huet säi Schong erausgefëscht.“

Hien hätt bal gelaacht. Seng Hand ass opgaang, wéi wa se déi Saachen nach ëmmer géif halen.

„Du kéints bei si goen“, hunn ech gesot an op d'Ekipp gewisen.

„Ech kenne se net.“

„Dat ass meeschtens esou, ier een bei Leit geet.“

„Si hu schonn genuch Spillerinnen.“

„An enger Ekipp ass meeschtens Plaz fir nach een.“

Hien ass stoe bliwwen an huet de Rimm vu senger Tasch méi fest gepak. Ech hätt nach méi ze soen gehat, mä ech hunn et dobäi gelooss.

„Sëtz du mat mir, bis si kommen?“, hunn ech gefrot.

Hien huet genickt.

Mir hunn d'Bänk virun menger Kabinn fonnt. Hien huet mir Plaz gelooss, ouni opzekucken.

IX

D'Bänk

Meng Ekipp ass um Véierel op néng ukomm.

Si hunn eis op der Bänk virun eiser Kabinn fonnt. D'Tess huet mir mäi Zëmmerschlëssel ginn, deen ech an der Hoteldier stoe gelooss hat. D'Mara huet de Bouf gefrot, seng Tasch ewechzehuelen, fir datt et sech sëtze konnt.

Ech hunn se ronderëm den eidele Schierm am Videosall gesammelt.

„Gëschter hunn ech iech ze vill Äntwerte ginn“, hunn ech gesot. „Haut hunn ech nëmmen zwou Froen.“

D'Tess, eis Kapitänin, huet d'Äerm gekräizt. „Gëschter hues du eelef Äntwerte gehat. Elo wëlls du eis?“

„Jo.“

Hatt huet d'Äerm net opgemaach.

Ech hunn de Clip ouni Marquage vun eiser Spillmaacherin um Fligel ofgespillt.

„Mara, wat hues du gesinn?“

D'Mara huet mech ugekuckt, fir erauszefannen, ob dat en Test wier.

„Hir Grouss stoung héich. Ech hu geduecht, d'Lück géif zougoen.“

„Wat hues du gebraucht?“

„D'Pass méi fréi. Oder datt d'Liv méi spéit cuttt. Mir sinn zur selwechter Zäit ukomm.“

Wou a wéini.

D'Liv huet sech no vir gebéckt. „Ech hu geduecht, ech wier ze spéit.“

„Du waars ze fréi“, sot d'Mara.

Mir hunn et nach eng Kéier gekuckt. Wéi mir et aus verschiddene Wénkele gekuckt hunn, hunn d'Decisioune verschidde Forme kritt.

Zwanzeg Minutte laang hunn d'Spillerinne méi geschwat wéi ech. Hir Erklärunge ware ganz onordentlech. Si hu sech dacks widdersprach, mä um Enn hu se e Problem fonnt, deen meng dräi Säiten Notizen iwwersinn haten an deen déi ganzen Zäit virun eisen Ae louch. Géint d'Enn sot d'Tess: „Hir Grouss klëmmt ëmmer erop, wa mir de Ball op déi aner Säit spillen.“ Dunn huet hatt geiergert ausgesinn, datt et dat gesot hat.

Dunn huet d'Mara de Bouf gemierkt.

„Trainéiert hie mat eis?“

Ech hunn hien ugekuckt. Ech hu mech un de Pokalsall erënnert.

„Hien ass mat mir“, hunn ech gesot.

De Bouf huet erofgekuckt.

„Kann hie spillen?“, huet d'Mara gefrot.

„Ech kann“, sot hien.

„Gutt. Mir sinn néng.“

Um Terrain hu mir dräi géint dräi op ee Kuerf gespillt. D'Mara huet virgeschloen, datt e Kuerf nëmmen zielt, wann all dräi Spiller de Ball beréiert hunn. Déi aner wollten et probéieren.

De Bouf huet sech wonnerbar ouni Ball beweegt. Hien huet am Gläichgewiicht gestoppt, Raum fréi gesinn an all schwéier Pass gefaangen.

Mä all Kéier, wann hien de Ball krut, ass hie wéi agefruer.

Hien huet all Méiglechkeet gepréift, bis se verschwonnen war.

„Spill en!“, huet d'Mara geruff.

Hien huet déi sécher Pass zréck gespillt, dohinner, vu wou de Ball komm war.

Den nächsten Ugréff war datselwecht. D'Lück konnt hie fannen. De Ball engem aneren ze loossen, war méi schwéier.

Ech hunn d'Spill ënnerbrach.

„Wat gesäis du?“, hunn ech hie gefrot.

„Vill Saachen.“

„Wiel eng.“

„A wann et falsch ass?“

„Da flécke mir et zesummen“, sot d'Mara.

„Ech si mer nach net sécher.“

„Du hues gesinn, wéi d'Liv lassgelaf ass“, hunn ech gesot. „Probéier d'Pass, wann hatt geet. Duerno kucke mir, wat geschitt ass.“

Am nächsten Ugréff huet hien uewen gefaangen. D'Liv huet gecuttt. Hien huet gespillt, an d'Verdeedegerin vun der Liv stoung schonn am Passwee. Si huet de Ball ewechgetippt.

„Nach eng Kéier“, sot d'Liv.

Déi zweete Kéier huet d'Verdeedegerin d'Liv net emol ugekuckt. Si war sécher, datt d'Pass kéim.

D'Mara huet de Ball gestoppt. „Si verdeedegt dech net. Si verdeedegt deng Pass. Du gees ni op de Kuerf, also brauch si sech keng Suerge mat dir ze maachen.“

De Bouf huet op de Kuerf gekuckt, wéi wann een en méi no geréckelt hätt.

D'Liv huet op de gemolte Bou ënner dem Rank gewisen. „Wann s du him zwee An dramole kanns, laacht hien dech un. Dat ass de Smiley. Probéier, bei hien ze kommen. Zwéng si, op dech erauszekommen.“

Déi nächste Kéier ass hien op de Kuerf gezunn: zwee Schrëtt Richtung Smiley. D'Verdeedegerin vun der Liv huet hatt stoe gelooss, fir hien ze stoppen. Hien huet gespillt. De Ball huet d'Liv am Lafe fonnt. D'Liv huet en erageluecht an op hie gewisen. D'Tess huet de Ball ënner dem Netz gefaangen an en hannert d'Dräipunktelinn erausbruecht.

Fir déi éischte Kéier huet de Bouf gelaacht, ouni ze probéieren, et ze verstoppen.

Zwéng si, op dech erauszekommen.

Déi lescht Minutte hu mir d'Regel ofgeschaaft, datt all dräi de Ball beréiere mussen. D'Liv huet him ëmmer nach hir Hänn gewisen, wann hatt lassgelaf ass. Hien huet ëmmer nach de richtege Moment fir d'Pass gesicht. Eemol, wéi keen op hie koum, huet hien de Ball behalen an selwer markéiert. Keen hat him gesot, et ze maachen.

Mat hirer nächster Pass huet d'Tess d'Mara am fräie Raum fonnt. Am nächsten Ugréff huet d'Tess de Ball zréck gefrot. D'Mara huet en him ginn.

Wéi mir opgehalen hunn, huet de Bouf sech nieft mech gesat, fir säi Schong nei ze binden. Ech hu mäi Fouss aus dem Wee geholl. Hien huet de Knuet fäerdeg gemaach an ass sëtze bliwwen.

X

De Match

An der Hallschent ware mir eelef Punkten hannendrun.

Déi al Versioun vu mir ass als éischt an d'Kabinn gaang. Si hat d'Statistikblat dobäi, Upassungen, wien wien verdeedegt, an eng Ried iwwer d'Urgence. Si war prett, all Rou ze fëllen, ier d'Spillerinnen iwwerhaapt hir eege Gedanke kéinten héieren.

Ech hunn se dobausse waarde gelooss.

„Ass eise Problem d'Zäit oder de Raum?“, hunn ech gefrot.

D'Mara huet als éischt geäntwert. „Zäit. Mir gesinn et, mä de Ball kënnt eréischt, wann d'Hëllef schonn zréck ass.“

„Wat kënne mir änneren?“

D'Spillerinnen hunn diskutéiert. D'Hanna wollt méi Drives: wa mir an d'Zon kéimen, misst d'Hëllef fréi decidéieren. D'Tess wollt d'Ecker besat hunn, fir datt d'Hëllef méi wäit muss lafen a mir Raum hätte fir ze notzen. Eng wollt manner Dribbelen a méi Cuts. D'Liv sot, mir géifen cutten, well de System et seet, an net, well de Raum do wier.

„Dann héiert op, de System spillen ze wëllen“, hunn ech gesot.

Meng Assistentin huet mech ugestuerrt. „Mir hunn eis lescht dräi Trainingen drop verwennt.“

„Wat spille mir dann?“

„Dat, wat mir gesinn“, sot d'Liv. „Dat, wat si eis ginn.“

„Dann waren déi dräi Trainingen ëmsoss?“

„Nee“, sot d'Mara. „Duerch si wësse mir, op wat mir kucken.“

De Bouf souz um Enn vun der Bänk an engem Ersatz-Opwiermshirt. D'Turnéierreegelen hunn him net erlaabt ze spillen. Hien huet all Ugréff verfollegt, wéi wann hie selwer dra wier.

Am drëtte Véierel hu mir méi séier Feeler gemaach. D'Mara ass direkt an eng Mauer vun Hëllef gezunn. D'Liv huet ze fréi gecuttt. D'Hanna huet an e Raum gespillt, deen nach keen gewielt hat.

Bal hätt ech en Timeout geholl.

Dunn hunn se ugefaangen, sech unzepassen.

D'Passe si méi fréi gaang. D'Cuts hu gewaart. D'Ecker hu sech gefëllt. Bei all Schoss sinn all fënnef op de Rebound gaang. Wa mir en haten, sinn all gelaf, souguer d'Hanna, déi Lafen gehaasst huet. E verfeelte Schoss gouf nom Rebound zu enger extra Pass an engem bessere Schoss. D'Bänk huet ugefaangen, haart ze soen, wat se gesinn huet.

„Eck eidel!“

„Hëllef ass do!“

„Extra!“

D'Pass vun der Hanna ass an der drëtter Rei gelant.

„Ech war nach net lass!“, huet d'Liv geruff.

D'Hanna huet genickt an ass zréck an d'Verdeedegung gelaf.

An der Mëtt vum leschte Véierel huet d'Mara sech virun eng Spillerin gestallt, déi op de Kuerf gezunn ass, an huet sech gesat. D'Spillerin ass direkt an hatt gerannt. De Päif ass géint d'Mara gaang.

De Schiedsriichter war vläicht siechzéng. Hie war hannert der Aktioun.

D'Mara huet sech rosen zu him gedréint. Ech sinn opgestan.

„Ech fannen, du stoungs“, hunn ech him gesot. „Mir froen hien an der Paus. Spill weider.“

Hatt huet de Schiedsriichter weider ugestuerrt.

„Kromme Kuerf“, sot de Bouf vum Enn vun der Bänk.

D'Mara huet hien ugekuckt, ouni ze verstoen, wat hie mengt. Hatt huet d'Loft erausgelooss an ass zréck an d'Verdeedegung gelaf.

Zwee Ugrëff méi spéit ass déi selwecht Spillerin nees op de Kuerf gezunn. Dës Kéier war d'Mara ee Schrëtt méi fréi do, frontal a roueg, sou datt souguer e Schiedsriichter hannert der Aktioun hatt gesi konnt. Dës Kéier huet hien Offensivfoul gepaff.

Am nächsten Ugrëff war hatt als éischt bei engem fräie Ball. Wéi d'Meedchen, dat him nogelaf war, nieft him gestolpert ass, huet d'Mara sech gebéckt an him erëm op d'Been gehollef.

Zéng Sekonne virum Schluss ware mir ee Punkt hannendrun.

Ech hunn en Timeout geholl.

D'Spillerinnen hunn mech ugekuckt.

„Wat gesitt dir?“, hunn ech gefrot.

Keen huet direkt geäntwert. Dunn huet de Bouf sech no vir gebéckt.

„Wann d'Mara de Ball ophieft, wouhinner kuckt hir Grouss?“

„Op de Ball“, sot d'Liv. „Ëmmer op de Ball.“

D'Liv huet mir de Marker aus der Hand geholl an zwee Punkten an de klenge Bou ënner dem Kuerf gesat. Et gouf e laachend Gesiicht. De Bouf huet zréckgelaacht.

„Smiley“, sot d'Liv.

Hatt huet fënnef kleng Kreesser gezeechent, wäit auserneen: zwee an den Ecker, zwee op de Fligelen an een uewen. Dunn e Feil duerch d'Lück Richtung Smiley.

D'Mara huet drop gewisen. „Do kommen ech hin.“

„A wa se mech kommen stoppen?“, huet d'Mara gefrot.

D'Liv huet eng Linn zréck an den Eck gezunn. „Da sinn ech hei.“

Déi aner hunn sech driwwer gebéckt. D'Tess huet ee Krees méi wäit eraus geréckelt. D'Hanna huet eng Linn ewechgewëscht, déi dem Mara säi Wee gekräizt huet. D'Liv huet sech selwer an den Eck gesat an zweemol op d'Tafel geklappt.

Hire Spillzuch, op eiser Tafel.

„A wa mir de Schoss verfeelen?“, huet meng Assistentin gefrot.

„Da verfeele mir de Schoss“, sot d'Mara.

D'Mara ass Richtung Smiley gezunn. Hir Grouss ass eriwwerkomm, fir hatt ze stoppen. D'Liv ass wäit dobausse bliwwen an huet hir Hänn fir d'Pass gewisen, an de Ball ass bei hatt ukomm, ier d'Verdeedegerin zréck war.

Hatt huet gefaangen, d'Féiss gesat a geschoss.

De Ball huet sech um Rank gedréint an ass erausgefall. D'Tess ass op de Rebound gaang. D'Sirène huet geschellt, ier hatt en nees eropbrénge konnt.

Mir hunn mat engem Punkt verluer.

E puer Sekonne laang huet sech keen beweegt.

D'Liv huet sech gesat an d'Schongbännel vun engem Schong lassgemaach. Hir Hänn hunn e bëssen geziddert. D'Tess huet sech ouni e Wuert nieft hatt gesat.

Dunn huet d'Liv op d'Mara gewisen. „Dat war déi richteg Pass.“

„Ech wollt trotzdeem, datt en erageet“, huet hatt dobäigesot.

„Ech och“, sot d'Mara.

De Bouf huet d'Liv ugekuckt. „Déi nächste Kéier?“

„Déi nächste Kéier“, sot hatt.

Beim Hänndrécken huet d'Trainerin vun der anerer Ekipp meng Hand e Moment méi laang gehale wéi soss. „Dir hutt an der Hallschent eppes geännert“, sot si. „Ech weess ëmmer nach net, ob et eis méi schlecht oder iech méi gutt gemaach huet.“

De Bouf huet beim Tunnel gewaart.

„Mengs du, mir hunn eppes geléiert?“, hunn ech hie gefrot.

„Dat weess du, wann et muer nach do ass.“

XI

D'Aarbecht ënner dem Buedem

Nom Match huet de Bouf dem Mara dat geléinte Shirt zréckginn. E Ball ass ënner déi ënnescht Tribünenrei gerullt.

De Bouf ass him nogekrabbelt. Mir hunn hien aus dem Däischteren héieren ruffen.

Hannert den zesummegeklappte Sëtzer war e schmuele Serviceraum voller Stëbs, aler Tape a Saachen, déi iwwer vill Saisonen verluer gaange waren: eng rout Strëmp, zwou Drénkfläschen, eng Päif, eng Kannerbrëll an Dosende vu Basketsbäll, déi mëll gi waren.

D'Concierge vum Turnéier ass mat enger Handpompel opgedaucht.

„No all Turnéier“, sot si, „sammelen ech, wat d'Gebai verschléckt huet.“

Si huet all Ball gepréift. Verschiddener hunn d'Loft gehalen. Verschiddener hunn um Ventil verluer. Een war laanscht eng Noot opgeplatzt.

„Firwat flécke Dir se?“, huet de Bouf gefrot. „Uewen ginn et neier.“

„Uewe mengen se ëmmer, et géif neier ginn. Hei ënnen wësse mir, wéi vill.“

Si huet him d'Pompel ginn.

Hien huet geschafft, bis den éischte Ball ënner sengen Hänn ronn gouf. D'Aarbecht ass lues gaang. Näischt dorun huet no Besserwerden oder Léieren ausgesinn.

„Wie gesäit Iech dat maachen?“, huet hie gefrot.

„Meeschtens keen.“

„Wéi wësse se dann, datt et wichteg ass?“

„Si wëssen et net. Muer dribbelen se einfach.“

Hien huet nach ee gepompelt.

Wärend hie gepompelt huet, hunn ech d'Bäll opgestapelt, déi d'Loft gehalen hunn. Meng Schëlleren hunn ugefaangen, ugenehm wéi ze dinn. Iwwer eis sinn d'Matcher weidergaang. Schong hu gequitscht. Päifen hu geschellt.

Muer dribbelen se einfach.

D'Concierge huet sech gebéckt an eppes aus dem Stëbs opgehuewen. E gréngt Bändchen.

„Ass dat däint?“

De Bouf huet no der Fermeture vu senger Tasch getast. De Knuet war opgaang, wärend hie gekrabbelt ass.

„Et ass dem Nia säint“, sot hien.

Hien huet et net nees ugebonnen. Hien huet et flaach op der Handfläch gehalen.

Hatt heescht Nia, huet hien eis verzielt. Hatt ass aacht a wunnt no bei sengem Terrain. Owes trainéiert hatt ënner dem perfekte Kuerf, well dat deen eenzegen ass, deen et erreeche kann. Hie fänkt him d'Rebounden. Hatt zielt d'Treffer.

„Heiansdo ass hatt virun mir do, setzt sech op de Ball a waart op mech. Hatt seet, esou reservéiert hatt en.“

Hatt seet, esou reservéiert hatt en.

Hien huet d'Bändchen iwwer säi Knéi geluecht.

„Dat hat hatt um Netz festgebonnen, fir datt jiddereen weess, wéi ee Kuerf säin ass. Eemol huet hatt mech gefrot, e Schoss vun him ze kucken. Ech hunn Onkraut gerappt. Hatt huet gewaart, bis ech d'Gaardegaffel erofgeluecht hat.“

„War en dran?“

„Nee. Hatt sot, ech hätt net richteg gekuckt.“

Hien huet e bëssen gelaacht an dunn d'Pompel nees geholl.

„Ech hunn him mat de Féiss gehollef. Dunn mat den Hänn. Heiansdo huet hatt gefrot. No enger Zäit hunn ech net méi gewaart, bis hatt freet.“

„Wat huet hatt gemaach?“

„Heiansdo huet hatt et probéiert. Heiansdo huet hatt de Ball gehalen, bis ech opgehalen hunn ze schwätzen. Ech hu geduecht, hatt géif nolauschteren.“

Hie wollt, datt hatt d'Spill gär kritt. Hien hat ugefaangen ze bestëmmen, wéi déi Léift auszegesinn huet.

Dunn ware sonndes owes déi méi grouss Kanner komm. Vu sechs Auer un hu si op deenen aneren zwee Kierf gespillt, bis d'Stroosseluucht ugaang ass.

„Déi leschte Kéier, wéi ech komm sinn, huet hatt schonn mat hinne gespillt. Ech hat säi klenge Ball matbruecht. Hatt huet gewénkt, mä et ass net bei mech komm.“

Hien huet d'Bändchen ëmgedréint.

„Ech hunn et geruff. Hatt sot, ech kéint och mat spillen. Ech hunn him gesot, et wier nach net prett fir si. Et huet de Ball all Kéier verluer, wa se no bei him koumen.“

Hien huet d'Pompel tëschent seng Knéien gedréckt.

„Ech hunn him ëmmer erëm gesot, wou et sech hisetze soll. Hatt sot, ech sollt ophalen. Dunn huet et e Schoss verfeelt, an ech hunn him nees vu senge Féiss geschwat.“

„Wat huet hatt gesot?“

„Datt ech de perfekte Kuerf fir mech selwer behalen. Hatt huet dat hei vum Netz erofgerappt a mir an d'Hand gedréckt. Hatt sot: ‚Behal däi perfekte Kuerf.‘“

„Mä du hues en fir hatt gehalen.“

„Jo.“

Iwwer eis huet een e Ball falegelooss. Mir hunn nogelauschtert, wéi en e puer Mol gesprongen ass.

„Ech hunn et gefrot, wéini et trainéiere wéilt. Hatt sot, et kéint och eleng trainéieren.“

Hien huet d'Pompel erofgeluecht.

„Ech hat säi Ball nach ëmmer a mengen Hänn.“

D'Concierge huet de gepompelte Ball geholl an en eemol op de Buedem gedriwwelt. Hei ënnen war den Toun méi haart.

„Dofir sinn ech heihi komm“, sot hien. „Fir ze gesinn, wéi Spiller léieren. An Traineren.“

D'Concierge huet him de Ball zréckginn an huet weider Ventiller gepréift.

„Däerf ech dee matuelen?“, huet hie gefrot.

„Jo. Bréng en zréck, wann de Ventil ufänkt ze lecken.“

De Bouf huet d'Bändchen nees duerch d'Fermeture gezunn, zweemol geknäppt an de Knuet fest ugezunn.

Mir hunn déi gutt Bäll eropgedroen. Beim leschte Gank huet hien ee vu mengem Koup geholl. Mir si lues eropkomm, a keen vun eis huet vill gesot.

XII

D'Réckpass

Géint Owend war d'Turnéierhal eidel.

Meng Ekipp war zréck an den Hotel gaang. D'Concierge huet d'Terraine ausgemaach, eng Liichtrei no der anerer, vum wäitsten Enn un. Een hat am Laf vum Dag d'Auer hannert dem Schreiwerdësch reparéiert. Si huet zéng op fënnef gewisen.

De Bouf huet op d'Auer gekuckt.

„Fiert nach e Bus?“

Ech hunn um Handy am Fuerplang gekuckt. Et gouf nach een.

„Muer ass Sonndeg“, sot hien. „Déi Grouss kommen um sechs Auer.“

Ech hat geduecht, mir kéinten vläicht um Terrain Eent bleiwen, bis d'Concierge misst zouspären.

„Ass d'Nia dann do?“

„Meeschtens ass hatt virun mir do.“

Hien huet de Rimm vu senger Tasch iwwer d'Schëller gezunn. De reparéierte Ball hat hien ënner dem aneren Aarm.

Mir hunn d'Sortie fonnt, grad wéi déi lescht Liichtrei ausgaang ass.

Dobaussen sinn um wäiten Enn vum Parking Ekippebusse gefuer. Hien huet seng Tasch opgemaach. Dran waren e klenge Ball an eng kleng Gaardegaffel, fir Onkraut aus Rësser ze rappen. Hien huet meng éischt Zeechnung — d'Hal mat der Dier, déi op ass — dertëschent geluecht.

„Ech sinn net domat fäerdeg“, hunn ech gesot.

„Dofir wëll ech se.“

Dunn huet hien d'Bändchen vun der Fermeture lassgemaach an ëm zwee Fangere gewéckelt.

„Bënns du et nees um perfekte Kuerf fest?“

„Ech ginn et him. Hatt soll et do festbannen, wou et spille wëll.“

Hien huet op d'Busarrêt op der anerer Säit vun der Strooss gewisen. Mir sinn zesummen eriwwergaang.

„Ech hunn him nach net gesot, datt et mir leed deet“, sot hien.

Mir hunn eis op d'Bänk am Wardhaischen gesat. De Ball louch géint seng Schong. Am Glas souzen eis Spigelbiller nieft eis, e bësse méi däischter an e bësse méi wäit ewech.

De Bus hat Verspéidung. Keen vun eis huet sech beklot.

Mir sinn nach eng Zäit sëtze bliwwen. Vis-à-vis sinn d'Luuchte vun engem Terrain ugaang, eng no der anerer. Hien huet sech no vir gebéckt, fir ze gesinn, ob een do wier.

De Bus hat Verspéidung. Keen vun eis huet sech beklot.

„Wann s du owes e klengen, beliichten Terrain gesäis“, sot hien, „weess du net, ob et méin ass.“

„Nee.“

Hien huet d'Bändchen mam Daum glat gestrach.

„Ech weess net, ob hatt waart.“

Ech sinn nieft him bliwwen. Op der Strooss war nach näischt.

De Bus ass ëm den Eck komm.

Hien huet de Ball geholl. Ech hunn no senger Tasch gegraff, ier mir agefall ass, datt et seng war. Hien huet mech se bis bei d'Dier droe gelooss.

„Kënns du zréck?“, hunn ech gefrot.

„Ech weess et net.“

D'Äntwert war kleng a ganz gewéinlech. Ech hat näischt Nëtzleches drop ze soen.

Hien huet d'Tasch geholl. Op der ieweschter Trap huet hie sech ëmgedréint an d'Hand gehuewen. Ech hunn meng gehuewen.

Hien huet sech eng Fënsterplaz gewielt an de Ball op d'Knéie geluecht. Wéi de Bus lassgefuer ass, huet hien zwou Hänn géint d'Glas gehalen, op, sou wéi d'Liv hir Hänn gewisen huet, ier hatt gecuttt huet.

Ech hunn d'Pass zréckgespillt.

Wéi de Bus fort war, sinn ech bliwwen, bis d'Glas vum Wardhaischen nëmme méi mäi Spigelbild gewisen huet.

Eng Zäit laang hunn ech all Kéier, wann ech e Matchblat ëmgedréint hunn, eng Stëmm bei mengem Ielebou erwaart.

Owes, wann ech laanscht en Terrain mat brennende Luuchte ginn, bleiwen ech stoen. Ech sichen e Bouf, dee waart, bis d'Ongedold vun engem aneren eriwwer ass. Heiansdo ass do just e Concierge, deen zouspäert. Heiansdo héieren ech e Ball laang ier ech gesinn, wien do spillt.

Ech weess net, wat d'Nia gesot huet, wéi hien heem komm ass. Ech hu probéiert, et mir virzestellen, mä nëmmen eng Säit vun der Geschicht ze kennen, huet net gehollef.

Ech probéieren ëmmer nach, de Spiller ze zeechnen, deen amgaang ass ze léieren.

All Versioun ass onfäerdeg. An all Versioun loossen ech d'Dier e bësse méi op.